

«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει» ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ “Θεατρικής Παιδείας”

«Ανάλυση θεατρικών έργων»
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Δημήτρης Κοντοδήμος, Ηθοποιός, Σκηνοθέτης.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ 6η

TENEΣΙ ΟΥΙΛΙΑΜΣ

Ο Τενεσί Ουίλιαμς φιλολογικό ψευδώνυμο του Τόμας Λάνιε Ουιλλιαμς αμερικανός θεατρικός συγγραφέας γεννήθηκε το 1911 στο Κολόμπους του Μισισίπι. Η μητέρα του καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια, ενώ ο πατέρας του δούλευε ως πλασιέ για μια εταιρεία παπουτσιών. Σε ηλικία 5 ετών, διαγνώστηκε παράλυση των κάτω άκρων του, ασθένεια που τον καθήλωσε για τα επόμενα δυο χρόνια. Επειδή ήταν ανήμπορος να κάνει οτιδήποτε, η μητέρα του τον ενθάρρυνε να φαντάζεται και να γράφει ιστορίες.

Σε πολλά του έργα εμπνεύστηκε τους χαρακτήρες τους από την ίδια του την οικογένεια. Τα έργα του κέρδισαν την παγκόσμια αναγνώριση. Αυτά αποκάλυπταν ένα κόσμο φθοράς, διαψεύσεων και ανθρώπινης ήττας όπου κάτω από μια ρομαντική ατμόσφαιρα ξεπεσμένης ή ψεύτικης αρχοντιάς κρύβονταν η βία. Την δεκαετία του 60 αρρώσταινε συχνά εξαιτίας τους εθισμού του στα υπνωτικά χάπια και στο ποτό. Αφησε την τελευταία του πνοή σε ένα ξενοδοχείο της Νέας Υορκης στις 25 Φεβρουαρίου του 1983..

ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ

Η ΣΧΕΣΗ ΜΗΤΕΡΑΣ – ΚΟΡΗΣ διέπεται από διάφορα και συχνά συγκρουόμενα συναισθήματα: Αγάπη, Ζήλια, ανεκπλήρωτες επιθυμίες. Η ζωή του κάθε ανθρώπου αποτελεί –ή πρέπει να αποτελεί- ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΛΟΓΗ. Πολλές φορές όμως, Η επιταγή για ένταξη ΣΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ προκαλεί σύγχυση στη συμπεριφορά μας. Η πίεση των ανεκπλήρωτων ονείρων καλύπτεται πίσω από τη ΔΗΘΕΝ ανάγκη για προστασία, ωθώντας μας συχνά να κατακυριεύουμε όσους μας χρειάζονται. Η μητέρα της Γκλόρια, χαμένη και μπερδεμένη, δεν μπορεί να διακρίνει αυτό που πραγματικά οφείλει να πράξει ούτως ώστε να βοηθήσει την κόρη της, αλλά προτιμά να τη δυναστεύει προφασιζόμενη ότι ενεργεί για το καλό της. Αυτό άλλωστε κάνουν, και συνήθως ασυνείδητα, οι περισσότεροι γονείς.

ΛΑΙΔΗ ΦΘΕΙΡΟΖΟΛ

ΟΙ άνθρωποι, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις κακουχίες και τις δυσκολίες της ζωής τους, οδηγούνται στο να δημιουργούν άμυνες μέσα από ψεύτικους, παραμυθένιους κόσμους τους βοηθούν να αντέξουν τα προβλήματα της ζωής και να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις της. Αραγε ποιός έχει το δικαίωμα να διαλύει αυτή τη σωτήρια ψευδαίσθηση και να τους προσγειώνει σε μια πραγματικότητα την οποία είναι αμφίβολο αν θα αντέξουν; Ίσως κάποιοι «τιμητές» και «κήνσορες» της ζωής των άλλων που, συντρίβοντάς τους το όνειρο, τους ωθούν βίαια και ανάλγητα από το φαντασιακό στο πραγματικό, με το πρόσχημα του λυτρωτικού ρεαλισμού, ασφαλώς προς ίδιον όφελος, πολλές φορές και οικονομικό. Αυτά είναι τα τριάκοντα αργύρια της προδοσίας του ονείρου. Χωρίς καμιά Ανθρωπιά και κανένα σεβασμό προς τον συνάνθρωπο Χωρίς ΕΛΕΟΣ